

Ikt. sz.: EUB/98-1/2013.

EUB-36/2013. sz. ülés
(EUB-125/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2013. december 2-án, hétfőn, 11 óra 33 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében (főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az EU igazságügyi együttműködésének eredményeiről és kihívásairól, különös tekintettel a 2013. november 21-22-i „Assises de la Justice” konferencia témáira</i>	5
<i>Dr. Répássy Róbert tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek</i>	8
<i>Dr. Répássy Róbert válasza</i>	9
<i>Elnöki zárszó</i>	10

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az EU igazságügyi együttműködésének eredményeiről és kihívásairól, különös tekintettel a 2013. november 21-22-i „Assises de la Justice” konferencia témáira

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Firtl Mátyás** (KDNP), a bizottság alelnöke

Ékes József (Fidesz)
Nógrádi Zoltán (Fidesz)
Dr. Szalay Péter (Fidesz)
Tessely Zoltán (Fidesz)
Káli Sándor (MSZP)
Balczó Zoltán (Jobbik)
Bana Tibor (Jobbik)
Murányi Levente (Jobbik)
Mile Lajos (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)
Bebes István (Fidesz) Nógrádi Zoltánnak (Fidesz)
Dr. Braun Márton (Fidesz) dr. Szalay Péternek (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz) Tessely Zoltánnak (Fidesz)
Ughy Attila (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP) Káli Sándornak (MSZP)

Meghívott

Dr. Répássy Róbert közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 33 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A bizottsági munkánkat megkezdenénk. Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm Répássy államtitkár urat körünkben. Mielőtt a napirendet elfogadnánk, szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy ki kit helyettesít, hogy a határozatképességet meg tudjuk állapítani. Tessely Zoltán helyettesíti Gyopáros Alpárt, Firtl Mátyás - mint a példa bizonyítja - elnök urat, Szalay Péter Braun Mártont, Nógrádi Zoltán pedig Bebes Istvánt.

A mai napra kiment meghívónak megfelelően a napirendi pont: tájékoztató az EU igazságügyi együttműködésének eredményeiről és kihívásairól, különös tekintettel a 2013. november 21-22-i „Assises de la Justice” konferencia témáira. Kérem, hogy a napirendet elfogadni szíveskedjen a bizottság kézfelemeléssel. (Szavazás.) Köszönöm szépen. Egyhangúlag elfogadta a bizottság a napirendi pontot.

Tájékoztató az EU igazságügyi együttműködésének eredményeiről és kihívásairól, különös tekintettel a 2013. november 21-22-i „Assises de la Justice” konferencia témáira

Engedjék meg, hogy napirend előtt elmondjam a következőket. Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy november 27-én Ékes képviselő úr Brüsszelben vett részt az Európai Parlament regionális politikával foglalkozó témakörében, különösképpen a kohéziós témakörben. Köszönjük képviselő úrnak, hogy itt képviselte Magyarországot.

Ami pedig az előterjesztéssel kapcsolatos gondolatmenet: Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettest, igazságügyi miniszter urat nyolc héttel ezelőtt hallgatta meg a bizottságunk, azonban a hamarosan véget érő stockholmi program és a Brüsszelben november 21-22-én megtartott igazságügyi konferencia okot ad arra, hogy az Európai Unió igazságügyi együttműködésének kérdéseit napirendre tűzzük. A konferencián Répássy államtitkár úr vett részt, bizottságunkból pedig Szalay Péter képviselőtársunk is részt vett. A bizottságunk tagjai a KIM által készített részletes háttéranyagot a múlt hét csütörtökön megkapták.

Tájékoztatom továbbá képviselőtársaimat, hogy az Európai Bizottság múlt szerdán közleményt fogadott el az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló rendelettervezetről, és úgy döntött, hogy a rendelet tervezetét változatlan formában fenntartja, ugyanakkor figyelemmel lesz a tagállami parlamentek indokolt véleményeiben foglaltakra. Amint a bizottsági közlemény magyar nyelvű változata elérhető lesz, a titkárság megküldi a bizottság tagjainak. Ez lett volna, ha úgy tetszik, az elnöki felvezető.

Megkérem Répássy államtitkár urat, hogy a szóbeli kiegészítést tegye meg, utána természetesen hozzászólások, kérdések jönnek. Köszönöm szépen.

Dr. Répássy Róbert tájékoztatója

DR. RÉPÁSSY RÓBERT közgazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr, illetve köszönöm a bizottságba való meghívást. Ahogyan elnök úr jelezte, írásban egy viszonylag részletes anyagot eljuttattunk a bizottság tagjaihoz, amely részben az „Assises de la Justice” címet viselő, november 21-22-én Brüsszelben megtartott konferencia fő kérdéseire vonatkozó háttéranyag, részben pedig valóban az igazságügyi együttműködés távlatairól is van néhány gondolat és néhány tájékoztatás a háttéranyagban.

Elnök úr, én a következőképpen kívánom kiegészíteni az írásbeli háttéranyagot, és kérem, tekintsék azt egyfajta beszámolóként. A november 21-22-ei konferencián öt témakörben határozott meg a Bizottság, mondjuk úgy, hogy vitaindítót. Ez az öt témakör az uniós polgári jogról szóló vitaindító, az uniós büntetőjogról szóló, az európai közgazgatási

jogról és a tagállami közigazgatásokról szóló vitaindító, a jogállamiságról és az alapvető jogokról szóló vitaindító.

Kissé önkényesen én ebből két témakörrel szeretnék beszélni, az egyik a jogállamiságról szóló vitaindító, a másik kérdés pedig, ami úgy gondolom, szorosan összefügg az igazságügyi együttműködés távlataival, ez az úgynevezett igazságügyi eredménytábla kérdései. Annyit hozzátennék még, hogy az elnök úr által említett fejlemény, az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló bizottsági döntés akkor még nem került kihirdetésre, ezért ez a konferencia nem érintette ezt a kérdést.

A jogállamiság kérdésében megfogalmazott kihívás a dokumentum szerint, hogy a jogállamiság rendszeres és rendszerszerű sérelmét nem lehet megfelelően kezelni a vitaindító dokumentum szerint a kötelezettségszegési eljárással, ugyanakkor a kérdés uniós megoldást igényel, mondja ez a dokumentum. Egy új, lehetséges mechanizmusnak több elemét is kiemelik, az érintett tagállammal együtt nyílt párbeszédet javasolnak, előre észlelni és megelőzni az esetleges problémákat, tények feltárása, helyzetértékelése, gyors és hatékony szankció kérdése.

A létrehozandó mechanizmus három kritériuma kap külön hangsúlyt, mondja ez a vitaindító: az eljárás politikai legitimitása, a szükséges szakértelem megfelelő biztosítása és a tagállamok közötti egyenlő elbánás. Erre a magyar kormány, egyébként minden résztvevő; sőt, gyakorlatilag egy nyíltan meghirdetett feladat vagy lehetőség volt, hogy írásbeli hozzájárulásokkal lehetett a konferenciához hozzájárulni.

A magyar kormány a maga írásbeli hozzájárulásában erre a jogállamiságra szóló vitaindítóra a következő észrevételeket tette. A Bizottságnak pontos és objektív igazolással kell alátámasztania, hogy miért tartja szükségesnek egy új jogállamisági mechanizmus létrehozását. Tapasztalataim szerint a kötelezettségszegési eljárások, valamint a Bizottság és az érintett tagállamok között folytatott párbeszéd hatékony keretet biztosítanak a jogállamiság érvényesülésével kapcsolatos aggályok kezelésére. Tehát ennek megfelelően véleményünk szerint az Unió számára jelenleg is rendelkezésre állnak a szükséges eszközök. A Bizottság a szerződések alapján most is indíthat kötelezettségszegési eljárást, amennyiben ezt szükségesnek tartja, ezért a Bizottságnak további pontosítással kell szolgálnia arra nézve, hogy miért és milyen esetekben véli úgy, hogy a jelenlegi szerződéses eszközök elégteleneknek bizonyultak.

Véleményünk szerint a legfőbb kihívás a mechanizmus tárgya, valamint a jogállamiság és a kapcsolódó fogalmak meghatározása tekintetében egy konszenzus elérése. A fogalom meghatározást azért is szorgalmazzuk, mert a jogállamiság - amit egy új mechanizmusnak kellene védenie a Bizottság szerint - kritériumai, fogalma, tartalma nincs definiálva. Gyakorlatilag a tagállamok jogrendszere, a tagállamok alkotmányos rendszere más és más módon védik a jogállamiságot, nincsenek olyan igazodási pontok, nincsenek olyan objektív kritériumok, amelyek alapján magát a jogállamiságot lehetne számon kérni. Csak hogy egy példát mondjak: az alkotmánybíróság léte vagy nem léte. Alkotmánybíróság nem minden tagállamban van, mint tudjuk. Tehát ilyen példa az alkotmánybíróság vagy egyáltalán a törvények megsemmisítésének a lehetősége, mert az alkotmánybíróáságnak az az alapvető funkciója, hogy a törvényeket felülvizsgálhatja és adott esetben megsemmisítheti, ha az nem egyeztethető össze az alkotmánnyal. Tehát nincs is minden tagállamban olyan szerv, amely a törvények alkotmányos felülvizsgálatára és ennek következtében megsemmisítésére hatáskörrel rendelkezne. Ezért nagyon fontosnak tartjuk, hogy a jogállamiság mechanizmusnál tisztázódjon, és egy konszenzus alakuljon ki abban, hogy mik is a jogállamiság kritériumai. Egy másik példa az ombudsman intézménye vagy egy alapvető jogi biztos intézménye - ez sem létezik minden tagállamban. Nyilván vannak különböző mechanizmusok, más és más mechanizmusok, de nem minden tagállamban vagy nem ugyanolyan hatáskörrel létezik.

A következő észrevételünk az, hogy a Bizottság helyesen azonosította, hogy az új mechanizmusnak politikailag legitimnek kell lennie, szükséges szakértelemnek kell rendelkezésre állnia, és a tagállamok közötti egyenlő elbánás elvét is azonosította a Bizottság. Itt megint azt vetettük fel, hogy ezeknek a kritériumoknak objektívnek kell lenniük, és pontos jogi szabályokon kell alapulniuk. Nyilvánvaló, hogy egy tisztességes és minden tagállamra kiterjedő mechanizmus felállítása magas fokú óvatosságot és átfogó vitát tesz szükségessé, ezért ezt a vitát mi szorgalmazzuk. Ráadásul az 5. cikk szerinti szubszidiaritás elvét is mindig vizsgálni kell ezekben a kérdésekben, hogy valóban szükséges-e egy ilyen uniós mechanizmus, vagy ennek az uniós mechanizmusnak az egyes intézményei nem sértik-e a szubszidiaritás elvét.

Egyébként végig, az egész konferencián felmerült, és maga a vitaindító is tartalmazza, hogy milyen lehetőségek vannak szerződésmódosítás nélkül, és milyen lehetőségek vannak szerződésmódosítással. Nagyon fontos volt az a megközelítés, amit az egyik hozzászóló, az ír igazságügy-miniszter kijelentett, hogy nem támogatnak szerződésmódosítást ebben a kérdésben, magyarul: a jelenlegi szerződések keretein belül kellene megtalálni ezt a jogállamiság-mechanizmust.

Tisztelt Bizottság! Őszintén szólva, az egész konferencia jórészt elméleti síkon mozgott, és - hogy az Európai Unióban szokásos kifejezést használjam - kevés hozzáadott értéke volt a konferenciának. Nyilván másfél napig őszintén szívesen vettünk részt egy ilyen közös gondolkodásban, azonban nagyon bizonytalanok még ennek a témakörnek a határai, és nagyon bizonytalanok voltak ezek a kérdések. Sok véleményt meghallgattunk, voltak nagyon is fontos gondolatok és nagyon is jól használható gondolatok, de meglehetősen az általánosság szintjén mozgott ez a kérdés. Úgy tűnt nekünk, hogy tulajdonképpen ez az egész problémafelvetés mindenképpen hagyatéka ennek a Bizottságnak, és egy következő Bizottság, ha kívánja, dolgozhat ki részletkérdéseket ebben az ügyben. Ennyit a jogállamiság-mechanizmusról.

Azt kell mondanom, hogy a másik kérdés, ami felmerült, az a bizonyos igazságügyi eredménytábla kérdése. Hozzáteszem, hogy nemcsak a konferencián, hanem attól függetlenül is zajlanak az igazságügyi eredménytáblával kapcsolatos, részben szakértői, részben politikai előkészítések. Hogy mire szolgálna ez az igazságügyi eredménytábla: arra szolgálna, hogy valamilyen valós képet adjon a tagállamok igazságszolgáltatásairól, valós és összehasonlítható adatokon alapuljon ez az igazságügyi eredménytábla. Talán ismerik, valószínűleg a bizottság találkozott azzal, hogy a Bizottság nyilvánosságra hozott már egy igazságügyi eredménytáblát, amely 2010-es adatokon alapult, ha jól emlékszem, és már ezzel kapcsolatban is felmerültek az adatok megbízhatóságának kérdései és különösen az összehasonlíthatóság kérdései. Nagyon nehéz az eltérő igazságügyi rendszereket, az eltérő igazságszolgáltatási megoldásokat statisztikai adatokkal összehasonlítani.

A konferencia érintette ezt a kérdést, és a konferencián elhangzott egyes hozzászólók állítják - és nem vonom kétségbe, nem vonjuk kétségbe -, hogy létezhetnek olyan mutatók, olyan standardok, amelyek alapján az egyes igazságszolgáltatási rendszereket össze lehet hasonlítani, például az eljárások hosszát, tehát hasonló típusú eljárások hosszát, vagy a bírák számát egy-egy lakosra vetítve. Ezek mind szerintük egy megfelelő képet mutatnak erről a kérdéstről.

Azt tapasztaljuk - és ez az én beszámolóim most az önök számára -, hogy a Bizottság nagyon előreszaladt a technikai, szakértői előkészítéssel ebben a kérdésben, tehát gyakorlatilag szakértői szinten kívánja előkészíteni az igazságügyi eredménytáblának a kérdését, anélkül hogy a szükséges politikai döntések meghozatalra kerültek volna. Tehát megint csak felmerül az a kérdés, hogy mi a hozzáadott értéke egy ilyen igazságügyi eredménytáblának, jobb lesz-e ettől a világtól, ha tudni fogjuk, hogy az Európai Unióban milyen sorrendbe lehet állítani az egyes nemzeti igazságszolgáltatásokat. Tehát megint egy alapvető kérdés az, hogy tulajdonképpen mi célt szolgál ez az igazságügyi eredménytábla. Ezt a

kérdést nagyon sok hozzászóló feltette, és nem a metodológiai kérdésekről, nem arról érdemes vitatkozni, hogy vajon lehetnek-e összehasonlítható mutatói az egyes igazságügyi rendszereknek, hanem az az alapvető kérdés, hogy mindez mi célt szolgál, és ettől például az Emberi Jogok Európai Bíróságán kevesebb kártérítést fognak-e az egyes tagállamokra kiszabni vagy sem, mert nyilván az a kérdés, hogy az igazságszolgáltatás hatékonysága ezáltal jobban működik-e, jobb lesz-e a hatékonyság.

A Bizottság megközelítése az igazságügyi vagy igazságszolgáltatási eredménytáblával kapcsolatban az, hogy ez valamifajta versenyképességhez hozzájáruló tevékenység lenne, tehát növelné a versenyképességét a tagországoknak, hiszen az igazságszolgáltatás hatékonysága valóban a versenyképesség egyik fontos összetevője. Ez a megközelítése a Bizottságnak, ezért szorgalmazza az igazságügyi eredménytábla létrehozását vagy annak a továbbfejlesztését, hogy így mondjam.

Tisztelt Bizottság! Én ezzel kívántam az írásbeli beszámolót kiegészíteni. Sok érdekes téma volt még ezen a konferencián.

Elnök úr, én úgy tudom, hogy egy másik anyagot is küldtünk az önök számára, amely az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő ügyekről, és mondjuk úgy, hogy a folyamatban lévő jogvitákról ad tájékoztatást a bizottságnak, erre is szeretném felhívni a figyelmet. Túl sok változás nincsen ahhoz képest, hogy nyolc héttel ezelőtt - talán nyolc hetet mondott elnök úr - hallgatta meg Navracsics Tibort a bizottság, azóta lényegesen nem változtak ezek az ügyek, tehát az Európai Bíróság előtti és más európai jogvitás kérdések. Köszönöm szépen, elnök úr, ennyivel kívántam kiegészíteni az írásbeli anyagot.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr, a szóbeli kiegészítését. Mielőtt átadnám a szót, egy halk kérdést én is hadd tegyek fel azzal kapcsolatban, amit államtitkár úr itt elmondott, hogy egyáltalán várható-e itt bármilyen elmozdulás, hiszen jövő év elejére ígérték ennek a bizonyos közleménynek a kiadását, de ahogy itt államtitkár úr szavaiból érzékeltem, nem sok remény van erre sem. Tehát ez egy kérdés, hogy hogyan látja, lesz-e ebből valami 2014-ben. De a kérdések lehetőségét továbbadnám...

DR. RÉPÁSSY RÓBERT közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Bocsánat, ne haragudjon, az igazságügyi eredménytáblára vonatkozót?

ELNÖK: Nem az eredménytáblára, hanem a jogállamisági mechanizmusról szóló közleményre. Elég szkeptikusan fogalmazott.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Szkeptikus választ tudnék adni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaimé a szó. *(Jelzésre:)* Balczó képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Tulajdonképpen mindaz, amit elmondott az ön szakmai, pontos megfogalmazásaiban, számunkra az euroszkeptizmusunkat erősítette meg és támasztotta alá *(Dr. Répássy Róbert: Nem ez volt a célom.)*, miközben természetesen tudjuk azt, hogy léteznek, vannak és a Jobbik is szeretné, ha teljesülnének bizonyos, úgynevezett európai értékek, és ehhez tartozna a jogállamiság és az igazságügy működésének a vizsgálata egyes tagországokban.

De mindaz a törekvés, amely ezt ilyen módon kívánja központilag minősíteni, nyilván a jogállamiság kérdése végső soron, oda kéne hogy kilyukadjon, hogy kimondják, hogy ez jogállam, ez meg nem jogállam, hisz látjuk azt, hogy a magyar kormánynak mennyit kell

ezzel adott fórumokon küzdeni, alkalmanként a Jobbik európai parlamenti képviselőinek egyébként támogatásával. Tehát úgy érzem, hogy ez tipikus példája annak, ami igazából meg nem oldható módon kíván egy központi mércét fölállítani.

Azért annyit hadd tegyek hozzá, hogy alkotmánybíróság van, ahol van, van, ahol nincs, tehát ezt nem lehet olyan mércének tekinteni, hogy a jogállamiság egy kritériumába azt beillesszük-e vagy nem. Még annyit hadd tegyek hozzá, hogy persze attól, ha már egy országban alkotmánybíróság működik, mi ezt a vitát belül folytatjuk le, azért annak a kérdése, hogy a hatalmi ágak viszonya egymáshoz képest hogy változik, egy létező alkotmánybírósági gyakorlathoz képest milyen irányba változik annak kompetenciája, milyen módon változik a normakontrollt kezdeményezők köre, milyen módon változik a vizsgálható területek köre, milyen módon van olyan gyakorlat, amelyik egy adott esetben alaptörvény-ellenesnek minősített jogi normát beilleszt az alkotmányba, ezek mind olyan kérdések, amelyek az országon belül természetesen vita tárgyát képezhetik, és lehet olyan felfogás, amely ezt visszalépésének minősíti, de az semmiképpen nem fogadható el, vagy úgy tűnik, itt nem találnak megoldást, hogy egy pecsétet tudjanak majd tenni, hogy te jogállam vagy, te nem.

Az igazságügyi eredménytáblára meg aztán kimondottan ez vonatkozik, hogy ez a sorrendállítás - egyszerűen nem látszik, hogy egy öncélon kívül, vagy adott esetben egy politikai típusú kommunikáción a Bizottság és az ország között, ezenkívül ennek bármi objektív eredménye és haszna lenne. Úgyhogy erről a részről ennyit.

A másik témával kapcsolatban egyetlen kérdésem van, ez a 98 százalékos adó kérdésre vonatkozik. Előrebocsátom, hogy a Jobbik annak idején támogatta ennek a bevezetését mint a társadalmi igazságosságnak egy olyan lehetősége, amire szükség volt. Ugyanakkor teljesen világos, hogy alkalmanként egy kalap alá kerültek teljesen különböző helyzetek, tehát ahogy az ítéletek jogi indokolásában is szerepel, az, amikor magas rangú köztisztviselőknek van ráhatása arra, hogy övele milyen szerződést kössenek, és a kérelmezők az adott ügyben más kategóriába tartoznak, és hogy mennyiben más kategória a három kérelmező, úgy érzem, ebben elfogadható érvek vannak.

A kérdésem annyi, hogy miután a Bíróság meghozta a döntést, miután a kormány mindhárom ítélettel szemben a Bíróság nagykamarájához fordult, az végül is elutasította, akkor a kérelmezők beküldték a kifizetéshez szükséges dokumentumokat, tehát egy ítélt ügy, de azt mondja, a kifizetésről további utasításig nem intézkedünk. Mi akadály van annak, hogy ebben a helyzetben e három kérelmező esetében a kormány, a magyar állam teljesítse azt, amivel szemben nyilván további jogorvoslati lehetősége nincsen? Tehát nem egészen világos, hogy ki ad erre utasítást, és mi az akadály annak. Nem ismerem őket, nem az érdekvédőjük vagyok, csak ez merült föl az anyag átolvasásakor.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, van-e a további kérdés. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, államtitkár úrnak visszaadom a szót válaszára.

Dr. Répássy Róbert válasza

DR. RÉPÁSSY RÓBERT közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Először erre az utóbbi kérdésre válaszolnék. Ezt az összeállítást a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Európai Unió és Nemzetközi Igazságügyi Együttműködésért Felelős Helyettes Államtitkárság készítette. Nyilván azt értjük ez alatt, hogy ő még nem kapott erre utasítást. Ön úgy fogalmazott, hogy mi az akadály. Természetesen nincs ennek akadály, és nyilván ezt a döntést meg fogja hozni a miniszter.

Az azonban valóban mérlegelést igényel, hogy a konkrét ügyben való kártérítés kifizetésén túl a vonatkozó, megtámadott jogszabályi rendelkezést megváltoztatja-e nem is a kormány, hanem a parlament, mert ez egy törvényben került megállapításra.

Az anyagban van arra utalás, hogy igen magas adókulcsok is léteznek az Európa tanácsi tagállamokban, tehát akár a 75 százalékos adókulcs is létezik. Én most nem akarom

ezt megelőlegezni, de az az értékelésünk, hogy nyilvánvalóan lehet magas adókulcsot alkalmazni, de annak a mértéke egy arányossági vizsgálatnak a tárgya, hogy valóban arányos-e az a mérték, ami a legitim célhoz szükséges. Egyébként legitim célnak tekinti ezek szerint az Európai Emberi Jogi Bíróság azt, hogy ilyen esetekben adó formájában részben a tulajdont is elvonja az állam. Ezt legitim célnak tekinti. Nyilván itt a szükséges és arányos mérték az, ami kérdéses. Tehát a konkrét kérdésre az a konkrét válaszom, hogy a miniszter meg fogja hozni ezt a döntést.

Még annyi felvetésem lenne - mert ez is elhangzott itt Balczó alelnök úr szájából is, és az elnök úr szájából is -, hogy a jogállamiság kérdésköre tekintetében az is nagyon érdekes, hogy egy országot, egy tagállamot milyen pillanatfelvétel alapján vizsgálják, tehát mely pillanatfelvétel tekinthető jogállaminak.

Most úgy tűnik, legalábbis az új tagállamok tekintetében - ebbe belesorolom magunkat is - a csatlakozás időpontját tekintik kvázi jogállami rendszernek, és ez 2004., és azt vizsgálják, pontosabban felmerül a kérdés, hogy az volt a jogállami állapot, amikor ezek a tagállamok csatlakoztak, vagy akár van még későbbi pillanatfelvétel is, amikor elfogadják, hogy ez egy jogállam, nem is beszélve arról a problémáról, hogy a régi tagállamok jogállamiságát melyik pillanatban és ki vizsgálta meg, mert nekünk, az új tagoknak teljesítenünk kellett a koppenhágai kritériumokat, és nyilván ezt meg is vizsgálták, hogy mi ennek megfelelünk-e. A régi tagállamoknak tudomásom szerint ilyen vizsgálaton nem kellett átmenni. Tehát ez egy nagyon érdekes kérdés lenne, hogy például azokban a tagállamokban is megfelelő-e a jogállamiság szintje.

Azt gondolom, hogy tényleg egy nagyon elméleti kérdésről van szó, aminek nagyon sok összetevője van. A legfontosabb az, hogy a tagállamok egyenlőségéhez, tehát az egyenlőség elvéhez ragaszkodnunk kell. Ha úgy gondolja a Bizottság, hogy itt valamilyen mechanizmusokra van szükség, akkor először azt tisztázni kell, hogy hogyan fogjuk ezt az egyenlőséget biztosítani, az egyenlő elbánást hogyan fogjuk biztosítani a tagállamok számára. Az nem fogadható el nyilván, hogy csak az új tagállamokra hárítsák ezt a kérdést.

Nagyon szépen köszönöm, hogy ebben a meglehetősen elméleti kérdéskörben beszámolhattam a bizottságnak. Őszintén szólva, én nem azért mondtam el a kormány álláspontját, hogy ezáltal a kételyeket az Európai Unióval szemben erősítsem, tehát nem ez volt a célom, de a problémafelvetéssel kapcsolatban nagyon komoly kételyei vannak a kormánynak, ez valóban így van.

Elnöki zárszó

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úrnak a tájékoztatót. Valóban azzal a megközelítéssel értünk egyet, ahogy az államtitkár úr megközelíti a kérdést, mert egyetértünk azokkal a gondolatokkal, ahogy ő is fogalmazott, hogy mikor hogy mérnek meg, meg honnantól mérnek minket, és mit szeretnének elfogadtatni velünk. Úgyhogy köszönjük szépen a tájékoztatót. A bizottsági ülést berekesztem.

Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 01 perc)

Firtl Mátyás
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Morvai Elvira és Nánásiné Czapári Judit